

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 62/2010-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 3. júna 2010 v senáte zloženom z predsedu Juraja Horvátha a zo sudcov Sergeja Kohuta a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť Z. B., N., zastúpenej advokátom JUDr. R. S., Advokátska kancelária, D., vo veci namietaného porušenia základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Dolný Kubín vo veci vedenej pod sp. zn. 7 C 82/2002 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Dolný Kubín v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 82/2002 p o r u š i l základné právo Z. B., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Dolný Kubín p r i k a z u j e , aby vo veci sp. zn. 7 C 82/2002 konal ďalej bez zbytočných prietáhov.

3. Z. B. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 3 000 € (slovom tritisíc eur), ktoré j e Okresný súd Dolný Kubín p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Dolný Kubín j e p o v i n n ý uhradiť Z. B. trovy konania v sume 245,70 € (slovom dvestoštyridsaťpäť eur a sedemdesiat centov) na účet jej právneho zástupcu JUDr. R. S., Advokátska kancelária, D., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 62/2010-16 zo 16. februára 2010 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Z. B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Dolný Kubín (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 82/2002 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že 1. februára 2002 podala na Okresnom súde Dolný Kubín žalobu proti poisťovni U., a. s., o zaplatenie sumy 398 000 Sk. Konanie je vedené pod sp. zn. 7 C 82/02. Ďalej uviedla:

„Až po dvoch rokoch na deň 28.04.2005 Okresný súd vytyčil pojednávanie, ktoré po výsluchu účastníkov odročil na termín 02.06.2005 kvôli výsluchu svedka. Dňa 02.06.2005 po výsluchu svedka odročil Okresný súd Dolný Kubín pojednávanie na neurčito s tým, že bude ustanovený znalec.

Odvtedy súd vo veci nekonal, preto dňa 25.07.2006 si zvolila sťažovateľka advokáta a prostredníctvom neho bola podaná dňa 09.08.2006 žiadosť o urýchlené konanie vo veci, nakoľko od 01.02.2002 nebolo ešte rozhodnuté vo veci. Dňa 08.09.2006 nám bola doručená výzva na otázky pre znalca a tie aj boli podané.

Dňa 23.03.2007 bola doručená výzva súdu na predloženie všetkej dokumentácie, ktorá už bola súčasťou spisu v pripojenom vyšetrovacom spise ČVS: OÚV 7/NO - 2001 Ha...

Súd nám dňa 08.06.2007 doručil uznesenie zo dňa 21.05.2007 o ustanovení znalca.

Dňa 15.07.2008 bolo vo veci pojednávanie, na ktorom súd zamietol dokazovanie navrhnuté navrhovateľkou a aj znalcom a rozsudkom rozhodol zamietnutím žaloby.

Preto dňa 02.09.2008 podala voči rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín odvolanie.

Krajský súd v Žiline dňa 18.03.2009 uznesením rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 06.07.2009 doručenou výzvou súd žiadal zaplatenie preddavku na dokazovanie napriek tomu, že je v spise uznesenie o úplnom oslobodení od súdnych poplatkov, preto musela sťažovateľka podať odvolanie dňa 17.07.2009.

Postupom súdu pri rozhodovaní o danej veci došlo k porušeniu zákona nečinnosťou súdu, pričom vznikla sťažovateľke aj značná škoda. Sťažovateľka sa dostala do psychického tlaku, stratila vieru v spravodlivosť súdov a štátnych orgánov.

Z uvedeného stručného prehľadu je jednoznačne zrejmé, že súdne konanie, ktorého doba začala plynúť podaním žaloby na Okresný súd v Dolnom Kubíne dňa 01.02.2002 o zaplatenie, nie je do dnešného dňa právoplatne skončené. Ku dňu podania sťažnosti toto celé súdne konanie trvá skoro 8 rokov, čo spôsobuje vznik právnej neistoty u sťažovateľky, čím dochádza k porušeniu jej práva na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov.

Sťažovateľka sťažnosť na prieťahy na Okresný súd doteraz nepodala zo strachu pred zaujatosťou súdu a taktiež z dôvodov psychickej depresie a straty dôvery v podávanie sťažností a ich spravodlivé riešenie.

Z vyššie uvedených dôvodov sťažovateľ namieta porušenie práv a súdnu a inú právnu ochranu, konkrétne čl. 48. ods. 2 Ústavy SR...

Rovnako namieta porušenie čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách...

Na základe vyššie uvedených skutočností sťažovateľka požaduje v dôsledku neukončeného 8 rokov trvajúceho súdneho konania a na základe neodôvodnených pretrvávajúcich prietahov v predmetnom konaní... priznanie finančného zadostučinenia vo výške 15 000,- €, ako náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch. Túto sumu sťažovateľka požaduje tiež ako finančné zadostučinenie za neustály stres a strach sťažovateľa, že sa nedomôže náhrady škody.“

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Ústavný súd začína konanie o porušení práva sťažovateľky - navrhovateľky, Z. B..., na prerokovanie a rozhodnutie veci bez zbytočných prietahov upraveného v čl. 6. ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, ktoré bolo porušené postupom Okresného súdu Dolný Kubín pod sp. zn. 7C/82/2002.

2. Príslušnému súdu, Okresnému súdu Dolný Kubín, sa v konaní navrhovateľky a odporcu sp. zn. 7C/82/2002 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

3. Sťažovateľke, Z. B..., sa priznáva finančné zadostučinenie vo výške 15.000,- €, ktoré je povinný vyplatiť Okresný súd Dolný Kubín, a to všetko do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Sťažovateľke sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia, ktoré je povinný vyplatiť Okresný súd Dolný Kubín, a to na účet JUDr. R. S.

Predsedička okresného súdu na výzvu ústavného súdu podaním doručeným ústavnému súdu 11. mája 2010 oznámila, že sa k prijatej sťažnosti nemôže vyjadriť, pretože nemá k dispozícii spis. Ten sa od 16. apríla 2010 nachádza u znalkyne Ing. J. K. na vypracovanie znaleckého posudku. K otázke ústneho pojednávania sa predsedníčka okresného súdu nevyjadrila.

Právny zástupca sťažovateľky v podaní doručenom ústavnému súdu 11. mája 2010 oznámil, že netrvá na ústnom pojednávaní.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 7 C 82/2002:

- 1. februára 2002 podala sťažovateľka na Okresnom súde Námestovo žalobu. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. Ro 42/02,
- 15. februára 2002 Okresný súd Námestovo postúpil vec Okresnému súdu Dolný Kubín ako miestne príslušnému súdu. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 7 C 82/02,
- 22. januára 2003 okresný súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za návrh 19 900 Sk, odporcu vyzval na vyjadrenie sa k žalobe, Okresný úrad justičnej polície Policajného zboru Námestovo vyzval na podanie správy, v akom štádiu je vyšetrowanie vo veci sp. zn. ČVS: OVV-7/NO 2001 Ha,
- 28. januára 2003 Okresný úrad justičnej polície Námestovo oznámil, že trestné stíhanie je prerušené,
- 4. februára 2003 podala sťažovateľka žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov,
- 5. februára 2003 okresný súd uznesením sp. zn. 7C 82/02 priznal sťažovateľke oslobodenie od platenia súdnych poplatkov (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 25. februára 2003),
- 13. februára 2003 odporca doručil vyjadrenie k žalobe,

- 3. júna 2003 okresný súd o námietke odporcu o miestnej nepríslušnosti súdu rozhodol uznesením č. k. 7 C 82/02-51 tak, že námietke nevyhovel (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 24. júna 2003),
- 13. júna 2003 odporca podal odvolanie proti uzneseniu okresného súdu z 3. júna 2003,
- 25. augusta 2003 bol spis doručený Krajskému súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) a bol zaevidovaný pod sp. zn. 8 Co 248/03,
- 23. októbra 2003 bol spis vrátený okresnému súdu s uznesením krajského súdu sp. zn. 8 Co 248/03 z 26. augusta 2003, ktorým krajský súd potvrdil uznesenie okresného súdu,
- 28. apríla 2005 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom boli účastníci prítomní, pojednávanie bolo odročené na 2. jún 2005,
- 28. apríla 2005 okresný súd vyžiadal doklady z Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru Dolný Kubín,
- 2. júna 2005 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom boli účastníci prítomní, pojednávanie bolo odročené na neurčito s tým, že bude určený znalec,
- 6. júna 2005 uznesením okresný súd priznal Ing. V. D. svedočné,
- 7. decembra 2005 Ing. D. urgoval vyplatenie svedočného 1 300 Sk,
- 8. decembra 2005 okresný súd oznámil svedkovi, že svedočné mu bude vyplatené v budúcom týždni, pretože na súde dochádza k rekonštrukcii a obmedzeniu prevádzky,
- 3. júla 2006 bolo vydané potvrdenie okresného súdu, že spis bol pridelený sudkyňi I. B.,
- 4. mája 2006 Okresné riaditeľstvo úrad justičnej a kriminálnej polície Dolný Kubín doručilo okresnému súdu spis vo veci poškodenej Z. B.,
- 9. augusta 2006 JUDr. S. požiadal „o urýchlenie konania“,
- 6. septembra 2006 okresný súd vyzval JUDr. E. K., právneho zástupcu odporcu aj JUDr. S., aby v lehote 7 dní uviedli, aké otázky chcú položiť znalcovi,
- 26. septembra 2006 JUDr. S. doručil otázky na znalca,
- 18. októbra 2006 odporca oznámil, že nemá návrhy na dokazovanie,

- 21. januára 2007 okresný súd uznesením sp. zn. 7 C 82/2002 ustanovil znalca Ing. R. H. ako znalca z odboru ekonómie a manažmentu, odvetvia účtovníctva, daňovníctva a kontrolingu, lehota na vypracovanie posudku 40 dní,

- 14. marca 2007 okresný súd vyzval sťažovateľku na oznámenie súpisu odcudzeného tovaru, lehota 20 dní,

- 12. apríla 2007 sťažovateľka doručila odpoveď na výzvu súdu,

- 2. júla 2007 spis bol doručený znalcovi,

- 28. novembra 2007 okresný súd urgoval znalca na vypracovanie znaleckého posudku,

- 30. januára 2008 súd opäť urgoval znalca,

- 11. februára 2008 znalec odpovedal na urgencie súdu s tým, že na vypracovanie posudku sú potrebné ďalšie doklady, na doloženie ktorých vyzval sťažovateľku,

- 19. mája 2008 okresný súd opäť urgoval znalca, lehota do 30. mája 2008,

- 30. mája 2008 znalec doručil znalecký posudok spolu so spisom okresného súdu,

- 4. júna 2008 okresný súd predvolal znalca na výsluch na 26. jún 2008,

- 18. júna 2008 znalec ospravedlnil neúčast' na výsluchu z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti,

- 20. júna 2008 okresný súd zrušil pojednávanie určené na 26. jún 2006 a určil nový termín na 15. júl 2008 z dôvodu ospravedlnenia sa znalca,

- 23. júna 2008 okresný súd uznesením priznal odmenu znalcovi, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 31. júla 2008,

- 14. júla 2008 právny zástupca sťažovateľky doručil „návrh na dokazovanie“,

- 15. júla 2008 sa uskutočnilo pojednávanie, účastníci boli prítomní, bol vyhlásený rozsudok, súd návrh zamietol,

- 2. septembra 2008 doručila sťažovateľka odvolanie proti rozsudku,

- 22. septembra 2008 okresný súd vyzval JUDr. S. na oznámenie, či súhlasí, aby krajský súd rozhodol o odvolaní bez nariadenia pojednávania,

- 22. septembra 2008 okresný súd vyzval odporcu na vyjadrenie sa k odvolaniu,

- 2. októbra 2008 odporca oznámil svoje stanovisko,

- 6. októbra 2008 JUDr. S. oznámil, že súhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania,

- 30. októbra 2008 spis bol doručený krajskému súdu, vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 6 Co 338/2008,
- 18. marca 2009 sa uskutočnilo pojednávanie na krajskom súde, účastníci boli prítomní, krajský súd uznesením sp. zn. 6 Co 338/2008 prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie,
  - 15. mája 2009 bol spis doručený okresnému súdu,
  - 10. júna 2009 okresný súd vyzval sťažovateľku na doplatenie 200 € ako preddavok na úhradu trov spojených s dokazovaním,
  - 17. júla 2009 sťažovateľka podala odvolanie proti uzneseniu z 10. júna 2009,
  - 8. januára 2010 okresný súd zrušil svoje uznesenie z 10. júna 2009,
  - 25. januára 2010 okresný súd uznesením ustanovil znalkyňu Ing. M. K. z odvetvia účtovníctva a daňovníctva na vypracovanie kontrolného znaleckého posudku k znaleckému posudku Ing. H.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 82/2002 došlo k porušovaniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná...

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že predmetom napadnutého občianskoprávneho konania je plnenie poisťovne z titulu poisťnej udalosti. Ústavný súd pripúšťa, že rozhodovanie v okolnostiach danej veci mohlo predstavovať určitý stupeň zložitosti súvisiaci najmä s ustálením skutkového stavu znaleckým dokazovaním. Zdlhavý priebeh napadnutého konania však ústavný súd nemohol pripísať iba na vrub faktickej náročnosti prerokovávanej veci tak, aby bol naplnený účel súdneho konania,

čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a skončená (§ 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (I. ÚS 142/03, I. ÚS 19/00). Dĺžka posudzovaného 8 rokov trvajúceho konania v danom prípade zjavne nebola závislá od zložitosti veci, ale, ako to je ďalej vyhodnotené, predovšetkým od postupu okresného súdu.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil takú závažnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v napadnutom konaní k zbytočným priet'ahom. Vo veci boli nariadené dve pojednávania, sťažovateľka sa oboch zúčastnila. Podľa právneho názoru ústavného súdu využitie možností daných sťažovateľke procesnými predpismi (napr. Občianskym súdnym poriadkom) na uplatňovanie a presadzovanie jej práva v súdnom konaní môže síce spôsobiť predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné priet'ahy (napr. I. ÚS 31/01). Sťažovateľke však v tejto súvislosti možno vytknúť, že hoci bola kvalifikovane zastúpená, návrh na začatie konania podala bez zaplatenia súdneho poplatku, pričom žiadosť o oslobodenie od jeho platenia podala až po roku po podaní žaloby. Inak v stanovených lehotách reagovala na výzvy konajúceho súdu.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

Ústavný súd konštatuje, že okresný súd bol v danej veci bez akýchkoľvek dôvodov opakovane nečinný, konkrétne v období od 15. februára 2002 do 22. januára 2003 (11 mesiacov), od 13. februára 2003 do 6. septembra 2006 (14 mesiacov) a od 23. októbra 2003 do 28. apríla 2005 (18 mesiacov). Okresný súd teda počas vyše troch rokov vo veci nevykonával žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka počas napadnutého súdneho konania nachádzala, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy a dohovoru (pozri napr. I. ÚS 41/02). K uvedenej nečinnosti,

a teda k priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu. Ústava pritom v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie veci, a teda vykonanie spravodlivosti bez zbytočných priet'ahov. Okrem uvedeného ústavný súd opakovane zdôrazňuje, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo s'ťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec (II. ÚS 458/08).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva s'ťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

Pretože ústavný súd rozhodol, že došlo k porušeniu základného práva s'ťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal v zmysle § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde okresnému súdu, aby vo veci sp. zn. 7 C 82/2002 ďalej konal bez zbytočných priet'ahov.

Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

S'ťažovateľka požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 15 000 €, ktorú odôvodnila najmä neustálym stresom a strachom vyplývajúcim z toho, že sa nemôže domôcť svojich práv.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre s'ťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti

zisteného porušenia práv sťažovateľky a jej podiel na zbytočných priet'ahoch považuje za primerané v sume 3 000 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľke do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia v roku 2009). Za dva úkony vykonané v roku 2009 patrí odmena v sume dvakrát po 115,90 € a režijný paušál dvakrát po 6,95 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú celkovú sumu 245,70 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4, výroku tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. júna 2010